ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Olomouci rozhodl samosoudkyní Mgr. Martinou Kratochvílovou v hlavním líčení dne 31. 7. 2023

takto:

Obžalovaný
Libor V., narozený xxx v xxx, bytem xxx, t.č. bytem xxx,

je vinen že

dne 8. 10. 2021 okolo 08:00 hodin v Olomouci, na parkovišti u domu č. xxx na ul. xxx, po předchozím vzájemném slovním konfliktu stran parkování osobního motorového vozidla poškozeného Miroslava M., narozeného xxx, poté, co jej poškozený slovně vyzval ve smyslu, aby vylezl z vozidla, že si to vyřeší hned, obžalovaný vystoupil ze svého vozidla, stoupl si do bojového postoje, stejně jako jeho vyzyvatel poškozený Miroslav M., kdy následně obžalovaný nejméně jednou udeřil pěstí poškozeného do obličeje, přičemž poškozený v důsledku úderu upadl na zem, kde se udeřil do týlní části hlavy s následným výpadkem vědomí po dobu cca 2 až 3 minut, a tímto svým jednáním poškozenému způsobil zranění spočívající v lehkém otřesu mozku s poruchou vědomí, pohmoždění hlavy na temeni vlevo, pohmoždění pravé tváře s podkožním krevním výronem pod okem, pohmoždění s krevním výronem horního rtu s drobnou tržnou rankou na jeho sliznici a podvrtnutí krční páteře, když tato zranění si vyžádala odborné lékařské ošetření na oddělení urgentního příjmu ve Fakultní nemocnici Olomouc a projevovala se otokem a bolestivostí rtu se ztíženým příjmem potravy, bolestí hlavy s narušením soustředění a spánku, fixací krku měkkým límcem s bolestivostí krční páteře a omezením pohybů, především rotací, což poškozeného významně omezovalo v obvyklém způsobu života po dobu 1-2 týdnů, kdy měl ztíženou péči o sebe, o domácnost a především nemohl vykonávat svoje zaměstnání, kdy související dočasná pracovní neschopnost trvala po dobu 3 týdnů od 8. 10. 2021 do 31. 10. 2021,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 146 odstavce 1 trestního zákoníku, za použití § 67 odstavec 2 písmeno b), § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **27 000 (dvacet sedm tisíc) Kč,** který se skládá z 90 (devadesáti) denních sazeb ve výši 300 (tři sta) Kč za jednu denní sazbu.

Podle § 228 odstavce 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** zaplatit na náhradě škody poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, sídlem Drahobejlova 1404/4, Praha 9, IČ: 47114975, částku ve výši 6 265,50 Kč.

Podle § 229 odstavce 2 trestního řádu se poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky, sídlem Drahobejlova 1404/4, Praha 9, IČ: 47114975, **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odstavce 1 trestního řádu se poškozený Mgr. Miroslav M., narozený xxx, bytem xxx, adresa pro doručování xxx, **odkazuje** svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je stíhán na základě obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci pro shora uvedenou trestnou činnost. V průběhu trestního řízení byl soudem zjištěn skutkový děj tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný vypověděl, že předmětného dne byl nahlásit na městské policii, že poškozený zneužívá propadlou parkovací kartu pro invalidy. Následně se na parkovišti před domem potkal s poškozeným, který právě přeparkovával svoje vozidlo, oslovil ho ohledně špatného parkování, v tu chvíli možná padly nějaké vulgarismy. Poté to považoval za vyřízené a šel do svého vozidla. Poškozený vystoupil ze svého vozidla, plácl jej do zad s tím, že si také pořídí jeho fotky. Obžalovaný nastoupil do svého vozidla, zavřel dveře, nastartoval svoje vozidlo. Poškozený prošel, šel ke vchodu, ale v půlce cesty se otočil a začal se vracet. Postavil se před jeho vozidlo, aby mu zabránil v odjezdu a něco na něj pokřikoval. Obžalovaný otevřel dveře, řekl mu, ať odstoupí, že chce odjet, ale poškozený mu několikrát bouchl do kapoty, jednalo se o několik úderů pěstí, najednou stál vedle něj v bojovém postavení a obžalovaný dostal strach. Poškozený mu říkal, že to vyřeší hned teď jednou ránou, říkal to hlasitě, důrazně, agresivně. Obžalovaný zaujal obranný kryt, poškozený začal dělat náznaky pohybu v ramenou a nohách, náznaky kopů. On jej na obranu kopl nekontrolovatelně do stehna. Pak následoval přímý výpad poškozeného s úderem na hlavu obžalovaného, jednalo se o úder pěstí, ale neudeřil ho, obžalovaný byl v obranném krytu a úder rukou vykryl. Obžalovaný se skrčil do krytu, vystrčil jednu nebo obě ruce a zasáhl poškozeného někam, nevěděl, kam míří, měl zavřené oči. Poškozený následně spadl na zem. Potom přijela hlídka městské policie. Když obžalovaný vystupoval z vozidla, měl za to, že budou naproti sobě stát, myslel si, že přijede hlídka městské policie dřív. V okamžiku, kdy poškozeného zasáhl, tak byl skrčený. Kam vede svoji ruku se nedíval. Časový průběh od prvního setkání s poškozeným po jeho pád na zem odhaduje na pět minut.

3. Poškozený Miroslav M. v postavení svědka vypověděl následující: Dne 8. 10. 2021 v 7:46:56 hodin jsem vyjel z ulice xxx na xxx, kde můj tehdy xxxletý syn chodil do ZŠ. Tam jsem ho vysadil a vlastně poté v 8:04:58 hodin jsem se vrátil na xxx. Když jsem přijel na xxx, tak tam je stání tak, že můžete

jezdit kolem dokola, tak jsem najel, že jsem to objel. Před vchodem, kde jsem bydlel, což byla xxx, tak stála vlastně jakoby dodávka, kdy najel jsem za to auto a začal jsem parkovat s tím, že řidič toho auta na mě začal kynout, protože jsem ho bral, že je to nějaká donášková služba nebo zásilkovna, což tam je běžné, tak jsem na toho člověka kynul, že v pohodě, že vím, protože tam kolikrát stojí auta, tak musíte vycouvat a jdete, objedete to z druhé strany a vyjedete pryč. Já jsem vlastně začal couvat, byly tam hned z kraje tři volná místa, tak jsem začal couvat na to první místo z toho kraje. Ten muž, jak jsem couval, tak přišel k mému autu vlastně v době toho couvání, když jsem byl, točil jsem volantem vlevo, byl jsem v té fázi parkování, zaklepal mi na okýnko, já jsem zastavil, stáhl jsem okýnko a muž na mě spustil, že mám propadlou kartičku, jak to říct, tělesně postiženého, že ať mu ji ukážu, že ví, že ji mám propadlou a tak dále, tak já jsem mu říkal, že co je zač. Na to nějak nereagoval. Ptal jsem se ho z toho důvodu, protože v tom bloku hned naproti třeba ve vchodu bydlí soudce krajského soudu pan J. a pan R., kdy v našem vchodu hned třeba naši sousedi, tak tam třeba zase byla paní Š. u policie, ale tehdy dělala tiskovou mluvčí tady u policie, tak já jsem myslel, že ten člověk, který mě oslovuje, že se prokáže, nevím, nějakým odznakem, že je policista. To se nestalo, tak jsem mu řekl, ať mě neotravuje a prostě, co je mu po tom. Ten muž furt na mě doléhal s tím, že jsem jakoby pěkný zmrd, že parkuji na stání pro tělesně postižené. Já jsem mu říkal, ať mě nechá být. Následně ten muž, jak šel od mého auta, tak na mě pokřikoval, což jsem jako pochopil až potom, až jsem si přečetl spisy, protože to jsem do té doby nevěděl, protože on na mě křičel něco: „ty zmrde, sám voláš jakoby policajty a přitom parkuješ jakoby na místě pro ty tělesně postižený:“ Já jsem ho už jakoby nevnímal, muž šel ke svému autu, já jsem vlastně začal parkovat s tím svým autem dál a v okamžiku, kdy jsem auto vypnul a zaparkoval a vytáhl jsem okénko, tak ten muž od toho svého auta ke mně přišel s tím, že zřejmě asi předtím měl nastartované auto a vím, že měl v ruce klíče od osobního vozu. To znamená, on nejdřív šel po té konfrontaci do svého auta, tam zřejmě vypl motor, vrátil se za mnou nazpět a v ten okamžik, když já jsem vystoupil z toho auta, tak my jsme stáli. Pán tady stál naproti mě tváří v tvář prostě 20 cm. Já jsem nic nedělal. Pak jsem se jenom zasmál. Pán se otočil a šel prostě ke svému autu. Já jsem šel za ním s tím, že ten muž nebo tady obviněný nastoupil do auta, zabouchl dveře a já v okamžiku, kdy jsem procházel kolem jeho auta, tak on měl stažené okénko, tak jsem mu řekl, že to že volal polici, že to svědčí o jeho charakteru. To jsem ale nevěděl, že on na té městské policii byl vlastně jakoby osobně. Následně toto, jak jsem mu řekl. Dveře měl zavřené, nikoli tak, jak on uváděl ve svojí první výpovědi, kde tvrdil, že já jsem mu ty dveře měl zachytit tak, aby je nemohl zavřít, tak to v žádném není pravda, ty dveře byly zavřené, měl pouze otevřené okénko. V ten okamžik, jak jsem mu to řekl, tak ten pán z toho auta vyskočil. Popsal bych to úsměvně, jako čert z krabičky a šel prostě okamžitě proti mně na steč a já jsem vůbec takovou reakci nečekal s tím, že pán okamžitě udělal to, že mě kopl pravou, protože on je levák, tak mě kopl pravou nohou do levého stehna, následoval úder na hlavu, kterému jsem se vyhnul a poté vlastně následoval kop levou nohou na břicho. V okamžiku, kdy jsem tady tohle viděl, tak jsem byl v krytu a on de facto po mně šel pěstmi, tak já jsem mu ty ruky začal chytat. Nechtěl jsem v žádném případě jít do nějakého sporu. Já jsem měl pár dnů po stomachirurgickém zákroku, kdy jsem byl upozorněn na to, že nesmím smrkat, kýchat prostě nějak se namáhat, aby nedošlo k defektu toho zubu, protože jsem tam měl udělané něco, kdyby se mi to protrhlo, tak bych mohl jít znovu na operaci. Tak, jak jsem mu ty ruce chytal, tak v ten okamžik potom asi z jeho strany a podotýkám, nebylo to pravou rukou. Bylo to levou rukou, protože on je levák, tak mě normálně trefil pod nos a v ten okamžik jsem skončil v bezvědomí. Následně si pak pamatuji jen to, že jsem se probral, kdy tam byl už strážník městské policie a potom jsem odjel se záchrannou službou do Fakultní nemocnice v Olomouci. Když jsem byl u jeho auta, tak jsem mu řekl, že to, že volal na policii, tak že to svědčí o jeho charakteru a na to on zareagoval způsobem, jakým jsem řekl. Řekl jsem to hlasitostí úplně normální. Nevolal jsem na něho, aby vylezl ven. Do vozidla jsem mu nebouchal, nedotkl jsem se jeho vozidla. Já obžalovaného neudeřil, já jsem ani nepočítal, že z tady tohoto bude vůbec nějaký konflikt, protože naprosto běžně, pokud já bych, když to tak řeknu, měl tušení, že bude nějaký velký konflikt, tak já jsem zvyklý, že si

okamžitě zapínám audio nahrávání, což by v případě kdybych se podíval do nějakých zápisů, tak proti mně třeba svědčili policajti, že jsem neposlechl výzvy jako zákonné výzvy a díky tomu, že já jsem měl audionahrávku, tak všechno bylo shozené, že ti policisti lhali no a to samé bylo i v případě, kdy proti mně bylo vedeno trestní řízení, že jsem měl útočit na úřední osobu a díky kamerovému záznamu vlastně z policie ze služebny a mému audiozáznamu, kdy já jsem si pořizoval, ten záznam byl 5hodinový, tak to všechno skončilo. To vozidlo je firemní, kdy toto vozidlo vlastní společnost xxx a s tímto osobním vozem jezdí několik lidí ve firmě, takže já nechápu vaši otázku, že já bych měl parkovat s tím vozidlem na místě pro invalidy. V době své pracovní neschopnosti jsem neřídil předmětné vozidlo. Vozidlo se po dobu mé pracovní neschopnosti nacházelo na ulici xxx a jezdila s tím moje žena, ne manželka, ale žena. Já mám ještě druhou ženu. Od lékařů jsem obdržel doporučení, že jsem měl být v klidu, dostal jsem límec, protože jsem byl omezený v hybnosti a nemohl jsem točit hlavou, kdy vlastně přes krční páteř jsem to měl zablokované až do oblasti mezi lopatky. Když jsem si chtěl třeba lehnout do postele, že bych chtěl spát, tak jsem nemohl. Musel jsem asi, já nevím, tři, čtyři dny být v polosedě na sedačce a de facto v nějakém úseku, ne plynule po dvou hodinách, po hodině normálně jsem měl takový přerušovaný spánek. Trvání incidentu bych popsal, když to vezmu od toho, co jsem přijel, tak možná až po to, kdy mě tady pan obžalovaný napadl, tak tři minuty.

4. Svědek Miroslav D. vypověděl následující: Dne 8. 10. 2021 to začalo tím, že pan V. přišel osobně na služebnu oznámit zaparkované vozidlo na invalidech neoprávněně – modrý Nissan. Ukázal tam i 2 fotografie, na toto oznámení jsme jeli na místo. Když jsme tam přijížděli, je to tam nešťastně, protože příjezdová cesta je do pravého úhlu do vnitřního bloku, takže zpoza rohu není vidět. Jakmile jsme tam přijížděli, tak zpoza rohu okamžitě jsme viděli, jak pan V. spolu s panem M. stáli proti sobě. Takže kolega okamžitě zapnul výstražné zařízení, protože já byl řidičem služebního vozidla, ale to bylo strašně rychlé. Mohly to být 2 až 3 vteřiny, než jsme přijeli na město, oni se nám mezitím úplně ztratili za takovým velkým SUV černém. V té chvíli jsme nevěděli, co se tam děje. A jak jsme vyskákali z vozidla, tak pan V. zůstal stát na místě, ale pan M. ležel na zemi. Já jsem okamžitě přišel k panu M., začal jsem kontrolovat jeho životní funkce. Měl zranění v přední části obličejové, a to na pravé straně. Když jsem ho následně prohlížel a probíral, tak měl zranění vzadu v temenní části, ale to si myslím, že to bylo tím, jak upadl na zem a vlastně bezvládí, tak se poranil o dláždění na místě toho parkoviště. Potom, co se následně probral, mezitím kolega M. volal přes operačního záchranku, PČR pro podezření na trestný čin. Mezitím, co se podařilo pana M. probrat, to byly tak 2 až 3 minuty, byl v bezvědomí, tak tam přišla paní z protější strany, která vše viděla z balkonu. Následně jsme po ztotožnění zjistili, že se jedná o paní H. Mezitím přijela záchranka. Pan M. prakticky po tom, co se probral z bezvědomí, nebyl schopný vnímat, co se děje, neděje. Byl mimo sebe, nedokázal si uvědomovat, co se v dané chvíli stalo. To už tam byla záchranka, takže jsem pana M. pomohl odvézt i se záchranářem do sanitky. Mezitím vzhledem k tomu, k čemu došlo, tak se na místo dostavil ošetřující lékař ve službě, který rozhodl o vyšetření na urgentním příjmu, což pan M. ze začátku odmítal, že je všechno v pořádku, ale ze strany lékaře i z mojí strany jsme ho donutili, že jel na urgentní příjem a že tam byl nakonec ošetřován a ten dne ještě pan M. přišel s lékařskou zprávou k nám na služebnu. To bylo strašně rychlé, to byly 2, 3 vteřiny a viděli jsme pana M. ležet na zemi za tím černým SUV. Jak to tam technicky proběhlo, co se týče fyzického kontaktu mezi osobami, to prakticky nebylo vůbec vidět. Každopádně dle zranění bylo jasné, že tam byl nějaký úder do přední části, ale ta zranění vzadu na temeni hlavy, to nebylo způsobené vlivem úderem nějaké osoby, to člověk pochopí, že to bylo následkem pádu na zem. Oni stáli proti sobě. To byly bojové pozice dvou osob proti sobě bez jakéhokoli kontaktu. Jestli tam byly i nějaké slovní urážky nebo napadání ze strany jedné proti straně druhé, to vzhledem k tomu, že jsme seděli uvnitř vozidla, které mělo zapnuto výstražné zařízení, tak jsme prakticky vůbec neslyšeli, takže nevím, co mezi nimi mohlo proběhnout za slovní záležitost. Každopádně tím, jak se ztratili za tím černým SUV, tak už tam zůstal stát jenom pan V., protože on byl zrovna v té pozici z mého pohledu nalevo pan V. a napravo za SUV pan M., tam stálo SUV. Neviděl jsem, jak to tam

proběhlo. Pana M. jsem našel v poloze ležet na zádech právě podle toho SUV. Já jsem neviděl ani jednu ránu. Že je učiněno oznámení o nesprávném parkování vozidla jsme se dozvěděli přes operačního směny. V té době jsme byli venku ve služebním vozidle. Pan V. mi chtěl pomoci s oživováním. Panu V. jsem řekl, ať jde stranou, že přebírám pana M. já osobně, ale měl snahu mu pomoci. To je pravda. Pan V. se na místě choval vcelku slušně, žádné agresivní projevy, žádné slovní nevhodné projevy, nic takového jsem nezaznamenal. Spíš jsem mu řekl, ať poodstoupí, jde stranou a já už si pana M. přebíral. Paní H., na místě vypověděla, že nad tím stála a to, co se odehrálo, ona osobně viděla. To, co my jsme neviděli. Vyjadřovala se v tom smyslu, že pan M. se choval hodně neslušně a nevhodně vůči panu V. a že souhlasí s tím, že klidně se postaví na stranu pana V. Je to neobvyklé, ale ona to tak skutečně řekla. K této části, jak to proběhlo celé od začátku až po ten konkrétní fyzický kontakt, už se k tomu až tak nevyjádřila. Ona naznačila, že slyšela křik mezi nimi, pak se na ně dívala, pak údajně viděla, že se přesouvají a pak asi zřejmě opustila balkon a seběhla dolů, to já nevím, to už jsme neviděli, museli jsme se věnovat tomu, co bylo za tím vozidlem.

5. Svědek Petr M. vypověděl následující: Dne 8. 10. 2021 jsem byl s kolegou D. vyslán v 7:55 hodin vyslán do ulice xxx, kde za domy xxx a xxx stojí neoprávněně vozidlo Nissan modré barvy na parkovišti pro invalidy. Když jsme dojížděli do toho vnitrobloku, tak při nájezdu jsme viděli proti sobě stát dva muže v bojovém postavení. Z mého pohledu pan M. byl vpravo a pan V. byl vlevo. V tu chvíli já jsem byl na místě spolujezdce, tak jsem zapnul výstražné zvukové a světelné zařízení, tzn. majáky a houkačky, abychom zabránili napadání mezi muži. To se nám nepovedlo a než jsme během zhruba tří sekund dojeli na místo střetu těchto dvou mužů, tak se nám tito dva muži se ztratili z dohledu, takže jsem neviděl přímé napadení. Nevím, kdo udeřil jako první. Po příjezdu za ty tři sekundy na místo pan M. ležel na místě pro vozidla přímo na parkovišti na zemi a pan V. stál nad ním. Kolega D. vystoupil a staral se o pana M., poskytoval mu první pomoc a já jsem zařizoval příjezd zdravotní záchranné služby a Policie České republiky. Po příjezdu zdravotní záchranné služby si pana M. převzala lékařská zdravotní služba, byl odveden do sanitky, kde byl dezorientován a odmítal veškerou péči, chtěl podepsat reverz a odmítal řešení této události. Naštěstí pan doktor pana M. přesvědčil, aby odjel na lékařské vyšetření z důvodu pádu a krvavého zranění. Mezitím, když byl pan M. v sanitce, tak se k nám přihlásila paní H. svědkyně, sama z balkonu na nás volala, že událost viděla, přišla za námi a sdělila nám, že agresorem byl podle jejího vnímání pan M. a byl vulgární na pana V. a že je hlavní agresor právě pan M. Potom jsme vše probrali s PČR, kteří nám řekli, že událost nechají v naší kompetenci. Policie odjela, záchranka odjela a my jsme ukončili událost na místě. Žádné rány jsme neviděli, protože opravdu, jak jsme najeli, zatočili doleva do toho vnitrobloku, tak v tu chvíli pánové byli ještě na komunikaci, nebyli přímo na parkovišti, ale když jsme srovnali auto a jeli ty 2, 3 sekundy na to místo s tou houkačkou, tak už potom jsme neviděli nic. Muži někde postoupili na parkoviště a byli schovaní za nějakým vyšším tmavým vozidlem. Já jsem se o pana M. moc nestaral. Vím, že měl krvavé zranění vzadu na hlavě, pana V. jsem taky nijak moc nesledoval, já jsem zařizoval zdravotní záchrannou službu a Policii České republiky. Pan V. byl nad panem M., kolega D. se začal starat o pana M., poskytoval mu pomoc, protože byl v bezvědomí. Pan V. se snažil kolegovi nabídnout pomoc a já jsem nejdříve zařizoval zdravotní záchrannou službu, což bylo nejdůležitější, potom PČR a potom jsem s panem V. mluvil a požádal jsem akorát totožnost. Na místo nás vyslal nadřízený operační Městské policie Olomouc na základě oznámení právě pana V. Pan V. přišel osobně na Městskou policii Olomouc, že modré vozidlo Nissan stojí neoprávněně, když byl u nás na xxx, tak podal oznámení a nám to nadřízený operační dal vysílačkou a my jeli na místo. Pan V. se tam objevil také. Vše během krátké chvíle.

6. Svědkyně Hana H. vypověděla následující: Dne 8. 10. 2021 jsem vstávala do práce, slyšela jsem velký hluk na parkovišti, jelikož mám ložnici směrem do dvora, tak jsem slyšela sprosté nadávky, a to křik dvou mužů, takže jsem vylezla na ten balkon, viděla jsem, že se tam nějací dva pánové hádají. Koukalo víc lidí z okna, ale nikdo se k tomu nijak nevyjadřoval. Potom jsem zalezla dovnitř

s tím, že si vezmu oblečení, chviličku bylo ticho a pak se ozval další křik s tím, že jsem vylezla znovu na ten balkon. Šla jsem se podívat, co se děje dál, protože v té místnosti to vypadalo jako znovu velký křik, takže jsem vylezla ven, co se tam děje. Tam stálo auto, byl to hnědý Mercedes, v něm seděl pan obžalovaný a před tím autem stál pán, co je přítomný v jednací síni. Stál před tím autem, křičel, bouchal pánovi do kapoty, kopal mu do auta a křičel: „pojď ven, vyřešíme to hned", načež pán měl nastartováno, otevřel dveře, vystoupil z auta. Oba se proti sobě postavili hned do bojového postavení a začali před sebou poskakovat, jako by se připravovali na ten boj. Přišla jenom jedna rána. Pán trefil druhého pána přímo asi do brady, ten upadl na zadek, následně se sklonil na zem, kde se uhodil do hlavy. V tomto momentě vyjela policie, pán přiskočil k pánovi hned, aby mu pomohl, protože ho zvedal a policie na něj křičela: „odstupte od něho". To je asi všechno, víc jsem neviděla. Hádali se oba dva, oba na sebe křičeli. Co přesně předcházelo hádce, to jsem neviděla, ale zřejmě jsem pochopila, že se jedná o parkování nebo něco, co se dělo kolem aut. Vulgarismy nevím, jestli jsem slyšela, nevzpomenu si. Když poškozený stál před autem, kopal do pravé strany, do kola a bouchal do kapoty, bránil tomu, aby ten pán odjel. Obžalovaný v tu chvíli seděl v autě za volantem, měl nastartováno, chtěl odjet. Když před sebou poskakovali, bylo to něco jako, kdo se trefí první. Bylo to takové, jako když se díváte na zápas, kde je to v podstatě začínající zápas. Pán obžalovaný trefil pána, co je přítomný v jednací síni. Neviděla jsem začátek, co se tam dělo. Potom to nakonec bohužel vyprovokoval pán, který skončil na zemi, tu rvačku. Pozorovala jsem to z balkonu ve třetím poschodí. Oni se hádali, ale přesně nevím, kde v místě byli, to první. To druhé bylo u toho auta. Volala jsem z balkonu: „nechte toho." Bylo to ve fázi, když stáli proti sobě a poskakovali proti sobě, oni mě asi neslyšeli, byly tam velké emoce. Když ten pán upadl a uhodil se nejspíš do hlavy, zůstal ležet a pan obžalovaný k němu hned běžel, aby mu pomohl. Opravdu to bylo tak, že pán spadl, asi omdlel, v tu chvíli ze zatáčky vjeli policisti, to byl okamžik. Policisti křičeli na pána: „odstupte od něho". Pán odstoupil a oni mu podávali hned první pomoc. Když jsem sešla dolů, byla tam uklízečka a já jsem volala na ty policisty, že se páni poprali a oni říkali: „pojďte prosím za námi dolů", já sešla dolů a tam byla uklízečka, která říkala „chlapi blázniví", jinak jsem s nikým nekomunikovala. Ta paní byla dole ve vestibulu, ale nevím, co viděla a neviděla, nemluvila jsem s ní o tom. Když muži proti sobě stáli, vypadalo to jako bojové postavení, jako boxerské. Byly tam náznaky pohybu u obou. Vozidlo pana poškozeného je electro Citroën, světle modré. Vozidlo pana obžalovaného je hnědý Mercedes, takový hnědozlatý. Vozidlo pana poškozeného parkovalo na místě vyhrazeném pro invalidy několikrát.

7. Dále byly provedeny listinné důkazy. Dle protokolu o prohlídce těla, včetně fotodokumentace, byly zjištěny výška a váha poškozeného a obžalovaného v době činu: poškozený xxx cm a xxx kg, obžalovaný xxx cm a xxx kg. Dle fotodokumentace zranění poškozeného, odborného vyjádření ke zranění, lékařské zprávy a potvrzení o DPN, poškozený utrpěl lehký otřes mozku, podvrtnutí a natažení krční páteře, hematon lebky, tržnou ránu sliznice dutiny ústní, hematom rtu, přechodnou ztrátu vědomí, byl léčen fixací krční páteře měkkým límcem do odeznění bolesti, doporučen klidový režim, nebyla indikována hospitalizace, zranění se projevovalo krátkodobým bezvědomím, bolestí hlavy, vystřelováním bolesti od krku mezi lopatky, bolesti levého zápěstí a hýždě, pracovní neschopnost trvala od 8. 10. 2021 do 31. 10. 2021, praktickým lékařem mu byl ordinován klidový režim, analgetika, krční límec, šetření se po stránce tělesné i psychické, byl omezen při řízení, práci na počítači, v běžných denních aktivitách, bodové ohodnocení bolestného činí 190 bodů. Byl vyšetřen na oddělení urgentního příjmu FNOL dne 8. 10. 2021, dále dne 11. 10. 2021 na traumatologické ambulanci, dne 23. 11. 2021 na oddělení rehabilitace. Policejní orgán dne 6. 6. 2022 oznámil Magistrátu města Olomouce přestupek na Miroslava M., spočívající v tom, že dne 8. 10. 2021 se postavil před zaparkované vozidlo obžalovaného, čímž mu zabránil v odjezdu, několikrát mu udeřil do kapoty vozidla, vyzval jej, ať vyleze ven, že to vyřeší hned, sám však obžalovaného nezasáhl, ale byl zasažen ze strany obžalovaného pěstí do obličeje. Přestupkové řízení bylo vedeno pod sp. zn. SMOl/Přest/R976/2022/AH a bylo zastaveno usnesením ze dne 28. 2. 2023, ve správním řízení byli jako svědci vyslechnuti svědkové Miroslav D., Petr M., Hana

H., obžalovaný. Dle fotografií doložených obžalovaným je průkazka poškozeného o ZTP platná do 31. 12. 2015, vozidlo obžalovaného bylo zaparkováno na místě vyhrazením pro invalidy s vystavením ZTP průkazky za předním sklem vozidla. Z ostatním provedených důkazů soud nezjistil žádné pro věc relevantní skutečnosti.

8. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie, poškozený utrpěl zranění: lehký otřes mozku s poruchou vědomí, pohmoždění hlavy na temeni vlevo, pohmoždění pravé tváře s podkožním krevním výronem pod okem, pohmoždění s krevním výronem horního rtu s drobnou tržnou rankou na jeho sliznici a podvrtnutí krční páteře, pohmoždění dolní části hrudní stěny. Údery pěstí na oblast horního rtu, pod nos, s následným potencovaným pádem na zem, na záda s úderem do vlasové části hlavy, je mechanismus způsobilý ke vzniku dokumentovaných poranění. Poranění, která by odpovídala úderům nebo kopům do stehna a břicha nebyla popsána. Dočasná pracovní neschopnost v délce 3 týdny je adekvátní utrpěnému poranění. Poškozený byl významněji omezen v běžném způsobu života v důsledku otoku a bolestivosti horního rtu, kdy měl ztížen příjem potravy, po otřesu mozku mohl mít bolesti hlavy po dobu jednoho týdne, v důsledku bolestivosti krční páteře mohl mít ztíženu péči o sebe a domácnost po dobu 1 až 2 týdnů. Nejvýznamnějším úrazovým mechanismem je potencovaný pád na zem s úderem do hlavy, samotné údery pěstí nebyly příliš razantní, násilí bylo malé intenzity, závažnější poranění způsobit nemohly.

9. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je bez záznamu v rejstříku trestů, v evidenci přestupků má jeden záznam (rozhodnutí o přestupku 3. 11. 2021, právní moc 10. 12. 2021, přestupek dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 251/25016 Sb.).

10. K osobě poškozeného soud zjistil, že je bez záznamu v evidenci přestupků, bylo vedeno jedno přestupkové řízení pro přestupek dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., odloženo 29. 9. 2020, v rejstříku trestů 8 záznamů zejména pro majetkovou trestnou činnost, v pořadí poslední odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn dne 26. 6. 2019, osvědčil se ve zkušební době podmíněného propuštění.

11. Po vyhodnocení všech provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu § 2 odst. 5, 6 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád (dále jen „tr. řád“) dospěl soud k jednoznačnému závěru bez důvodných pochybností, že obžalovaný se dopustil jednání, jak je popsáno ve výroku rozsudku, a tímto jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný popřel, že by se jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil. Hájil se, že jej poškozený napadl, že měl z jeho jednání strach, proto se kryl před jeho útoky a poškozeného zasáhl tak, že vystrčil z krytu ruku, přičemž měl zavřené oči, a někam poškozeného zasáhl, aniž by věděl, kam. Nicméně ze svého jednání je usvědčován v řízení provedenými důkazy, byli vyslechnuti svědci, kteří vypovídali po poučení o trestněprávních důsledcích křivé svědecké výpovědi. Svědkyně H., svědkové M. a D. shodně vypověděli, že oba muži stáli proti sobě v bojovém postavení. Svědkyně H., která situaci sledovala ze svého balkónu popsala, že obžalovaný na základě slovní výzvy poškozeného vystoupil ze svého vozidla, oba muži před sebou poskakovali, jakoby začínající zápas připomínalo jí to začínající zápas, následně obžalovaný trefil poškozeného. Bojové postavení popisují v postavení svědka i příslušníci městské policie. S uvedeným jsou v souladu závěry znaleckého posudku, dle kterého úder pěstí na oblast horního rtu, pod nos, s následným potencovaným pádem na zem na záda je mechanismus způsobilý ke vzniku poranění, které poškozený utrpěl, byť samotný úder pěstí dle znalce byl nejpravděpodobněji malé intenzity. Soud má tedy z provedených důkazů za prokázané, že v bojovém postavení stál jak obžalovaný, tak poškozený, nikoli, že děj proběhl tak, že poškozený útočil fyzicky na obžalovaného a ten se před jeho útoky pouze kryl. Oproti obžalobě došlo k úpravě skutkové věty, neboť po provedeném dokazováním, tak jak bylo provedeno v hlavním líčení, nebylo zjištěno, že fyzické napadání předcházející úderu pěstí, v jejímž důsledku poškozený upadl, bylo vzájemné. Svědkové M., D.

viděli pouze bojové postoje obou mužů, vypověděli, že se jim na cca tři vteřiny ztratili z dohledu a následně viděli poškozeného ležet na zemi, svědkyně H. pak v postavení svědkyně v hlavním líčení vypověděla, že viděla pouze jedinou ránu, a to ze strany obžalovaného, v jejímž důsledku poškozený upadl, před touto ránou viděla pouze, že muži před sebou poskakují a připravují se k boji, jinou ránu ze strany poškozeného ani obžalovaného neviděla. Dle závěrů k důkazu provedeného znaleckého posudku nebyla zjištěna zranění odpovídající kopům nebo úderům do stehna nebo břicha poškozeného. Výpověď svědkyně H. se liší od výpovědi poškozeného M., který vypověděl, že se vozidla obžalovaného nijak nedotkl, že obžalovaného nevyzýval, aby z vozidla vystoupil, naopak, že to byl obžalovaný, kdo vyskočil ze svého vozidla sám od sebe a ihned jej napadl kopy a údery, že před úderem pěstí do obličeje mu obžalovaný zasadil také kopy a rány do břicha stehna. Výpověď svědkyně H. soud považuje za zcela věrohodnou, jedná se o osobu, která je bez jakékoli zájmu na výsledku řízení, je osobou trestněprávně i správně netrestanou, bez vztahu k obžalovanému či poškozenému, vypovídala po poučení o trestněprávních důsledcích křivé svědecké výpovědi. Soud na její straně neshledává žádný důvod pro účelovou manipulaci s důkazními prostředky. Její výpověď je souladná s výpovědí svědků D. a M. (tj. úseků děje, kteří tito svědci viděli) i závěry znaleckého posudku ohledně mechanismu vzniku zranění poškozeného. Obžalovaný naplnil svým jednáním znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Po provedeném dokazování soud u obžalovaného dovodil úmysl ve vztahu k ublížení na zdraví poškozenému, minimálně ve formě úmyslu nepřímého, kdy s ohledem na průběh konfliktu a napadení (úder pěstí mířící na oblast obličeje poškozeného) musel být tento minimálně srozuměn s tím, že v důsledku fyzického napadení může dojít k újmě na zdraví poškozeného Miroslava M. Poškozenému byla jednáním obžalovaného způsobena újma na zdraví ve smyslu ust. § 122 odst. 1 tr. zákoníku, byla tedy naplněna kvalifikovaná skutková podstata dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku.

12. Obžalovaný se hájil tím, že na jeho straně byly naplněny podmínky nutné obrany dle § 29 trestního zákoníku, neboť poškozený mu nejprve bouchal do kapoty vozidla s tím, aby vystoupil, a poté co vystoupil na něj útočil a obžalovaný se toliko kryl před jeho ránami. Soud neshledal naplnění podmínek nutné obrany ve smyslu ust. § 29 odst. 1 tr. zákoníku, když má za to, že zde nebyl přímo hrozící či trvající útok ze strany poškozeného. Poškozený bouchal do vozidla obžalovaného (viz výpověď svědkyně H.) s tím, aby obžalovaný vystoupil, že si to spolu fyzicky vyřídí. Obžalovaný seděl ve svém vozidle, kde nehrozil fyzický útok ze strany poškozeného, kdyby zůstal sedět ve svém vozidle, poškozený by jej nijak fyzicky napadnout nemohl. Po vystoupení z vozidla pak svědci shodně popisují, že bojové postavení zaujali oba zúčastnění, tedy nikoli tak, že by útočil pouze poškozený a obžalovaný jeho rány vykrýval. *Nutná obrana vymezená trestním zákonem předpokládá přímo hrozící nebo trvající útok ze strany útočníka (útočníků) na život, zdraví, majetek nebo i další hodnoty chráněné trestním zákonem, přičemž obránce (obránci) je oprávněn použít takové jednání, způsobilé ho bezpečně odvrátit. Pro posouzení otázky, kdo je útočníkem a kdo útok odvrací, je rozhodující počáteční iniciativa, tedy kdo začal s útokem. Institut nutné obrany ovšem nelze aplikovat v případě, kdy obě osoby jsou připraveny na sebe vzájemně útočit a dojde mezi nimi k fyzickému napadání. V tomto případě nelze jednu osobu považovat za útočníka a druhou za obránce, a není přitom rozhodující ani skutečnost, kdo s fyzickým napadáním začal* (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 11. 2002, sp. zn. 6 Tdo 851/2002). Poškozený vyzval ve vozidle sedícího obžalovaného, aby vystoupil, že si to fyzicky vyřídí ihned a obžalovaný z vozidla vystoupil s vědomím, že dojde k vzájemnému fyzickému napadení. Tomu odpovídá bojový postoj, který ihned zaujal (výpovědi svědků). Výzva k „vyřízení si věci na místě“ sice původně vzešla od poškozeného, obžalovaný však výzvu akceptoval, vystoupil a zaujal bojové postavení. Bojové postavení popsali svědci M., D., H., posledně uvedená svědkyně popsala, že v tom byly z obou stran velké emoce, jakoby počínající zápas a bylo to v podstatě o tom, kdo udělí druhému ránu jako první, svědek D. popsal postavení obou mužů jako bojové postavení bez jakéhokoli fyzického kontaktu. V daném případě šlo o oplácení útoku útokem, nikoliv o odvrácení útoku obranou.

13. Při ukládání trestu soud přihlédl k ust. § 39 tr. zákoníku a hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, přihlédl k osobním rodinným, majetkovým a dalším poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnost jeho nápravy, k jeho chování po spáchání skutku. Přitom hodnotil význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, osobu pachatele, míru jeho zavinění a pohnutku. Při ukládání trestu soud také přihlédl k chování poškozeného, kdy to byl dle provedeného dokazování on, kdo svým jednáním přispěl k průběhu děje, byl to on, kdo prvotně vyzval obžalovaného, aby z vozidla vystoupil a fyzicky si věc na místě vyřídili. Zákonná trestní sazba činí 6 měsíců až 3 roky. Obžalovaný je osobou, která nemá jediný záznam v rejstříku trestů. Byl pravomocně shledán vinným z přestupku, který spočíval v tom, že fyzicky napadl na veřejnosti jinou osobu. Je zaměstnán s příjmem xxx Kč měsíčně, je vlastníkem několika nemovitostí. S ohledem na uvedené, dosavadní trestní bezúhonnost a příjmovou a majetkovou situaci obžalovaného soud ukládal peněžitý trest, kdy počet sazeb byl zvolen tak, aby při nezaplacení trestu, byl trest přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 180 dnů (§ 69 odst. 2 tr. zákoníku), tj. na spodní hranici trestní sazby.

14. Poškozená zdravotní pojišťovna, která se připojila s nárokem na náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech na léčení pojištěnce Miroslava M., byla úspěšná z poloviny, a to z důvodu, že soud shledal spoluzavinění poškozeného ve výši jedné poloviny na způsobeném následku, kdy z provedeného dokazování vyplynulo, že jak obžalovaný, tak poškozený stáli proti sobě připraveni k boji, nadto poškozený byl prvotním iniciátorem daného fyzického konfliktu. Poškozený Miroslav M. byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, a to jednak s ohledem na jeho spoluzavinění, jednak s ohledem na skutečnost, že zjištění výše způsobené škody, s nárokem na jejíž náhradu se k trestnímu řízení připojil (poškozené oblečení, zakoupené léky) by vyžadovalo další dokazování nad rámec potřeb trestního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Olomouci. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud Ostrava, pobočka v Olomouci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Olomouc 31. července 2023

Mgr. Martina Kratochvílová
samosoudkyně